

יוזם של ראשי-משלה

לציפוריה שרת, אשת ראש הממשלה שקטת הדיבור, המרבה לבלות את זמנה ליד הגה מכוניתה הפרטית, כמעט וקמה השבוע מתחרה: היתה זאת אשה בת 45, לבושת דר, שניסתה להתפרץ לבית שרת, בהכרזתה בארבע לשונות, חליפות (אנגלית, צרפתית, רוסית וגרמנית), כי ההשגחה העליונה הועידה אותה להיות רעייתו של **משה שרת**. ההשגחה לא עזרה לה, כשיהובאה לפני שופט שלום ירושלמי, שצויה לשלח לה לבריחה נפשית, למרות שהשגחתה לשרת הצהירה על ייחוסה הרם — צאצאת צארי רוסיה וקיסרי יפאן גם יחד.

כמסתבך עם אשה נחגלה גם ראש ממ' שלה (ושר החוץ) של סין, **צ'ו אי-יא**. חנן האוניברסיטה הגרמנית גיטינגן, רק השבוע גילה רשם עיר האוניברסיטה כי צ'ו היה אביו של ילד בלתי חוקי, קוננו, שנולד לאם גרמניה ב-1923, נפל, כשהוא

בהופעתה האחרונה של בייקר בארץ: כשיחלקה הפצצה השחורה פרחים לילדים ביזרתורן לא הורה אחד מהם ובאין ברירה הפטירה בייקר בעצמה בתודה! שקט.

מעריך רובינה ידוע, ח"כ מפא"י הענן **שלמה לבאי**, גילה לעיתונאי שבא לראיין אותו בענייני חרוד כמה מאהבותיו: מלבד הקבוצה הגדולה שהוא יוצרה, אוהב, לבאי לראות את **אהרן מפקין**, לקרוא את **יוהר (ס)** **ממילנסקי**, לכתוב את הביורפיה שלו, כשהוא כותב כל דף (עד כה: 50 דף) חמש פעמים. מה שלבאי לא אוהב: את הכנסת, אמר הוא: "כנסת אין לי כל עניין, אני מחכה בכל רגע להפטר ממנה. הייתי רוצה להיות בריא ולעבוד בשדה."

זכותו של סופר

בעת ביקורו בקיבוץ נצר סרני הודיע **שלום אש** כי החליט לחסל את ענייניו ביזרתורן ובניירורק, להשתקע בארץ. תגובת

פזמונרית סילביה ושחקן דני קיי להתנחל, להתקלח, להצטחצח ו-17 איש לארח

הם המיידית של חברי סרני: הצעה לאש להתישב בקיבוץ, ליהנות מהמנוח של סופר חבר קיבוץ — לעשות את עבודתו הספרותית למקצועו.

השבוע הפסיקה הפזמונרית **סילביה קיי** בכתיבת פזמונה, מסרה דו"ח ענייני על בעלה, הידוע יותר, **דני קיי**. לפי דו"ח סילביה מסוגל דני, האוהב לכוש בגדים שונים, אפודות וגרביים מרובי חורים, ליישן, להתקלח, להצטחצח וללבוש בגדי ערב תוך עשר דקות. הכנות אלה נעשות דרך כלל לארוחת-ערב קיית, בה משתתפים, בממוצע, 17 אורחים, הסועים ארוחת-פאר שמונתה לעירקיות: סלט, סלק, תפוחי אדמה ושמן.

שחקן אחר, **מאיר תיאודור ביקר**, איש הקאמרי לשעבר, שהפך נתין בריטי וי עשה קריירה על הבד והבמה, שוב היה בחדשות: אחר שחתם על חוזה לשנת הירפעות בברודוויי הניירורקי החליט כי הגיעה השעה לחזק את קשריו עם ישראל, התארס עם נערה ישראלית, הלומדת אומנות בפאריס.

לאחר בנו הראשון **יפתח-פלמח** (3) והשני **סייר-בנימין** (2), החליט סג"אלוף רחבעם (**גנדי**), ואבי לקרוא לבתו שנולדה השבוע בשם **מזדה**, לצרף גם אותה בשנה הבאה למסע השנתי המסורתי למצדה עם כל הצאצאים. השם שבחר לבן הבא (בתוכי נית לעתיד הקרוב): **צ'לף**.

חזל של מלח

באותו שבוע בו הודיע שר הדואר, **ד"ר יוסף בורג**, על הריון בהקמת רשת טל-בינה ארצית, חתם קריין קול ישראל לשעבר, בר, וכיום קריין עברי בבי. סי. **חלף פיינסקר**, על חוזה-עבודה לשנתיים נוספות לשם השתלמות בטלביזיה.

במאורח מאד נודע מלח ט/מ בתל-גלים **זרובבל טבולין** כי סכלנותו השתלמה בי כל זאת. אחר שהחזיק משך 94 ימי מעצרו במצרים כרטיסיס מוחבא בסולליית נעלו הימנית, פדה אותו, השבוע, בסך עשר ל"י, בו זכה מספר הכרטיס. על חוסר-מזל מסויים העירה מלכת הירי: **פיה יהודית** היחידה של אמריקה, **כס מייארסון** (מלכת היופי, 1945). אמרה היא, בשידור טלביזיוני: "להתאהב זה נורא פשוט, אבל כשהאהבה חדה זה פשוט נורא."

תרגום

סעדה והאימאם

לפי האגדה, היה היתם בתימן אשה חסור דוג שהיתה גם פתייה גדולה וסעדה שמה. בליל הסדר היתה נוהגת לשנות את ארבע הכוסות ולשקוע בחורמה. אולם המחשבה כי המחשית עלול לבוא באותו לילה ולהוציא את היהודים לירושלים, הוגיעה את מוחה. מה עשתה?

לפני השניה היתה קושרת-את רגלה בי חבל שקצו השני היה קשור לרגלו של חמור, בהניהה כי החמור, משירגיש בבוא אתונו של משיח, ינוע ממקומו לרוץ לקראתו ויעורר אותה.

אולם אירע פעם כי שעה שסעדה היתה ישנה שינה עמוקה, עקר פתאום החמור, ללא סיבה, ממקומו ומשך אחריו את האשה הפתייה, והיא, בתרומתה, היתה ממלמלת: "לא מהר, אדוני המשיח, הנני אשה זקנה". הרבה יותר מהירה, ומתאומת היתה עקיר. תה של יהדות תימן הזקנה (לפחות: 1500 שנה) כשכבא אליה המשיח, בצורת מדינת ישראל, לפני שש שנים. תוך 11 חודש, מדצמבר 1948 עד נובמבר 1949, הוטסו 50 אלף יהודי תימן מבסיס חיל האוויר המלכותי (הבריטי) בכורוסקר, עדן ללוד, ישראל. הרחוקה 2600 ק"מ ועשר שעות טיסה טקיימסטר ארבעה-מנועי.

קמיעות לפרות חולות. כפי שמתאר זאת כתב קול ישראל לשעבר, שלמה ברר, בעל כנפי נשרים (שזכה להצלחה ניכרת במקורו האנגלי) היתה זאת אך יד המקרה שאימאם תימן, אחמד אל-נאסר אל-דין אללה, התיר את היציאה ליהודי ארצו ההררית. בתימן, ארץ בה טרם הגיעו ימי הביניים לקצם היה ליהודים אסור, בין השאר: לבנות בתים יותר גבוהים מבתי המוסלמים; לרכב על בהמה בפישוקי-רגליים; לתקוע ב"שופר ברעש. לעומת זאת היו יהודי 800 כפרי וערי תימן חייבים לנקות, דרך קבע, את המחאות הציבוריות וללכת ברחוב רק בצדו השמאלי של מוסלמי (כי בצדו הימני של מוסלמי צועדים המלאכים הטובים).

אם היתר היציאה ניתן תחת רושם נצי חונות ישראל במלחמת הש"ת ואם בעזרת משא ומתן גדוש ריאלים (ריאל אחד = 750 פרוטה) אותו נהל איש המסתורין יוסף צדוק (תושב חולון, כיום עובד לשכת המס של ההסתדרות) הרי היתה תוצאתו אחת: עליית תה של פזורה שקדנית וחרוצה לארץ, שי נשותיה עודות תכשיטי הכסף וגבריה בי עלי המלאכה, השתדלו להקלט בה ככל יכול.

לא יצאו מתימן: 150 בעל-מלאכה יהודים ששוכנו עד שילמדו של מלאכותיהם למסלמים. בכל תימן לא נמצא שכן או סנדלר מוסלמי אחד שהיה יכול למלא את מקום השענים והסנדלרים היהודים היוצאים, כפי שנעשה הדבר עם יוצקי המטבעות, צורם-החוב, הששקים וכותבי-הקמיעות בשביל-פרות-חולות היהודיים (על כנפי נשרים — שלמה ברר — הוצאת מסדה — 196 ע').

יוכבד והאידישא

בנות הקדר הן דינה, 18, ויוכבד, 16, אולם הגיבורה האמיתית היא יוכבד. דינה, הנישאת לצורף הזהב נסים רק משתעצת ומתרפאת, בסופו של דבר, אבל יוכבד ("השמונה", בעלת הגוף החלק כמשי הדי קר וכשיח הלבלב, הירכיים העגולות, החזה המפותח והמתפרץ, העיניים כיהלומים וה"שער הסמין קיער") נישאת, להיות אשתו החמישית, של סוחר המרבדים העשיר והזקן יוסף מדינה ("שקירות ביתו מרוצפים מרצפות יקרור ובחצרו ישנה מזרקה ממנה קולחים מירבשים וזים כבדולח, ובשער הכניסה דולק פנס עשוי כסף טהור").

מדינה מגרש את יוכבד מכיתו בגלותו כי הרחה למאהבה הערבי. היא נוסעת עם ממ זה לקזבלנקה, הופכת לקדונית בשן וכמעט נישאת תקועה ברובע המבודד (של זנוות), לולא התערב בדבר מחבר הספר, משה דלוי יזובסקי, אחד המספרים האידישיאים החשובים בים בארצות-הברית. כיאה למחבר סיפורי המשיכים בפארוורטסט הניירורקי טוה דלוי יזובסקי את סיפורו להאפי אנד המתאים. פליט מלחמה העולם השנייה, הצייר אלכ' סנדד בלום, מתאהב ביוכבד, המזכירה לו את אשתו, שאיבד במגפתו מצרפת. הוא מוציאה מבית הבושה, מעבירה לניירורק, בה היא הופכת לקדונית מוחתית מצליחה ואחר כמה סיבוכים נוספים לאשתו החוקית (בנות הקדר — משה דלוי-יזובסקי — הוצאת אחיאסף — 296 ע').

אוטופורטרט

צעירונת בת 17 וחצי (900/409), שי הניעה לפני חמש שנים מטראנסילבניה ולומדת עתה בשמינית בנתניה, מוסרת על עצמה את הפרטים הבאים: היא טוענת כי איננה יכולה להתפאר לא בי יופי ולא בנירונה מושלמת. יש לה ידי דים רבים, אולם הם נראים בעיניה מלאי כותיים ושטחיים. נוכחה ומשקלה בינוי נים. שערך שחום, נוטה לפעמים לזנון בלונדי. ענייה חזומת, מעוטרת בריסים גדולים. היא אומרת שאפשר היה לי הנדירן כיסות, אימלא המשפטים שי היא מרכיבה אפה הוא מה שקוראים בשם חצוף, ופיה חושני. היא תלמידה לא רעה. אוהבת מאד לקרוא, מבלי ל"דקדק בסוגיהספר. אין לה שמיעה מוסרית. קליה אולם היא אוהבת מאד להאזין למוסיקה בקוים כלליים: היא חושבת את עצמה לדי אינטליגנטית.

על כן ברצונה להתכתב עם בחור בן 25-17 רצוי, אך לא הכרחי, שהוא יהיה בוגר גימנסיה, בעל אינטליגנציה בינונית, לא רציני מדי, בעל חושי-הומור, לא יפה, אך נחמד.

דס, לא דווקא תמונה

(900/410) הוא נחלאי צעיר, בן 18 ורבע, ולאקוני מאד. כל מה שהוא כותב לי הוא ברצונו להתכתב עם תל-אביבית המורה ובעלת דס. הוא טוען כי הדבר איננו צריך להתבטא דווקא בשליחת תמונה, אולם אין הוא מתנגד לכך.

סקרנות גרייה

נערה בת 20 העקונית מתוך סקרנות נדידה להירא אנשים באמצעות מדורי (900/411), רוצה לקבל מכתב מידי בחור, עד גיל 27, כנה, בעל השכלה ואינטליגנציה, שיוכל להתכתב א/א להתחבך עלי נושאים: פוליטיקה, בעיות יומיומיות, בעיות החברה העולמית, ספרות, די ובמה. רצוי שהיה חובב מוסיקה קלאסית.

הגנון — תובל אביבית

צעיר בן 19 וחצי (900/412) רוצה לחלק את ידיעותיו בשיט וקולנוע עם נערה נחמדה, עליונה להיות לשם כך הגנונה, אם כי תל-אביבית.

מפורט וסרטיים

(900/413) הוא יפה נבנה, בעל השי כלה תכונות וכן 28 בהיותו מצויד בי אבזורים אלה. הוא מרשים את עצמו מתאים להתכתב עם נערה בגיל 23-18 על נושאים כלליים. הוא מתעניין בעיקר בספורט וסרטים.

לא משה מיוחד

הן אינן חייבות להיות משה מיוחד, אומרים שני בני 17-16 (900/414) על הנעיות, אינן רוצים ברצונם להתכתב. אינם מוכנים למסור כל פרטים על עצמם, יעשו זאת רק במכתב הראשון.

גידול חורים בגרביים

שניהם בלתי נבנה (נורמאלי), שניהם לומדים שנה שלישית בטכניון (900/415) ובין בחניה לכחינה הם מוכנים להתכתב עם שתי בנות שתדענה להתכתב (לא לי ההוחכ) על נושאים שונים, חוץ ממל' בוש נשים, מחקרים על חייהימון של הככביש גידול חורים בגרביים חדשות. עליהן להיות מעל לגיל 17, בעלות לב אמין (לשם מה?) ומכשירי-כתיבה.

כיצד לא

ויז: חברותיך וחברדיך אומרים שאת פרובוקטיבית. את אומרת כי די דבר טבעי אצלך ואין את יודעת כיצד לא להיות כזו. ובכן, הכיבית, עזתי לך שאל תתמזיז אף סרט אחר של מרילין מונרו — ומה שהיא עושה, אל תעשי אתה.

בת דמות-היגון

חנה: — במקומך לא הייתי מתביישת לומר מלה, או שתיים, לאחוזתך המקני והמסחררת את ראשי כל הכרדי, כולל ארוסר. אולם חשבי כיום: אולי יש בה משהו הקוסם להם, ואשר את תוכלי לסנול בקלות. לפי מכתבך הביי נותי שהיא קוקונית, ושאת אינך מרבה לחייך. איש לא תחשבו לבורה, או לי משיממח, אם תחששי מדי פעם את שר ניד היפות ותצחקי בכל לב. בנות דמות-היגון שוב אינן באופנה כיום.

מה שמותר ליופיטר...

גד: — צר לי לאכזב אותך, אם סכור הית כי אסכים איתך שפועד חיבת לי שבת בבית ולסרונ פוממקאות, שעה שי כולל ארוסר. אולם חשבי כיום: אולי יש בה משהו הקוסם להם, ואשר את תוכלי לסנול בקלות. לפי מכתבך הביי נותי שהיא קוקונית, ושאת אינך מרבה לחייך. איש לא תחשבו לבורה, או לי משיממח, אם תחששי מדי פעם את שר ניד היפות ותצחקי בכל לב. בנות דמות-היגון שוב אינן באופנה כיום.

הלים. ובכן?